

[Undervisnings- og forskningsministeren]

til at give karakterer i nogle af orienteringsfagene, for skal man kunne lave den ene slags forsøg, skal man også have lov til at lave den anden slags forsøg, og det er der altså faktisk nogle skoler der har bedt om og fået lov til.

Kort sagt kan jeg love fru Jette Pors, at hele området prøver og karakterer vil blive taget op i forbindelse med den kommende folkeskole-reform. Jeg agter at fremsætte lovforslag derom omkring 1. februar, og jeg betragter CD's forespørgsel i dag som en god og konstruktiv indledning til den debat, vi skal have.

*Forhandling***Jette Pors (CD):**

Først tak til ministeren for svaret. Vi har nu i snart 15 år set, hvordan folkeskolens eksaminer er blevet mere og mere udvandede i befolkningens øjne. Om en elev har fået 7 eller 9 i karakter, har ikke længere den store interesse, hvis man vil videreudanne sig inden for den private sektor. Kun de færreste kan gennemskue forskellen i karaktererne, og derfor bliver de alt for ofte fortolket forkert, og erhvervslivet må bruge ressourcer på at lave deres egne test.

Lad mig slå fast med det samme, at jeg ikke taler om den lille gruppe, som af forskellige grunde har specielle problemer i skolen. I dag tager jeg udgangspunkt i de mange, som aldrig fik chancen for at vise, hvad de er gode til.

Tidligere var det sådan, at de dygtigste elever blev i skolen for at tage realeksamen. I dag søger de dygtigste væk efter 9. klasse, fordi der ikke er mere at hente, og jeg tror, at man rundt i landet længes tilbage til den tid, hvor mellem-skoleeksamen og realeksamen gav nogle klare retningslinjer, som de fleste kunne leve med.

Jeg forestiller mig en eksamensmodel, der bygger på realeksamensprincippet, men i respekt for de pædagogiske landvindinger, der heldigvis er sket i det forløbne tidsrum.

Vi skal fastholde fagopdelingen som hovedprincip. Det er da helt fint, hvis man laver tværfaglige projekter som supplement til den daglige undervisning, men udgangspunktet må være en klar fagopdeling, og vi må fastholde kravet om årskarakterer og jævnlige prøver op gennem skoleforløbet sluttende med en eksamen efter 9. klasse, ligesom vi må forlange et langt højere niveau ved 10. klasse-eksamen for de elever, som ønsker dette ekstra skoleår.

Selve eksamensformen bør tilrettelægges sådan, at alle skal eksamineres i de obligatoriske fag, som primært bør være dansk, matematik, historie, geografi, biologi samt eventuelt engelsk. Sideløbende hermed skal eleverne vælge mellem en boglig og en praktisk linje, og disse fag skal der også eksamineres i. Hvis man f.eks. vælger boglig linje, er man ingenlunde udelukket fra de praktisk-musiske fag, for det kan man supplere sit skema med og gå til eksamen i. Ligeledes kan en elev, som har valgt den praktiske linje, supplere med et eller flere fag fra den boglige gren og også gå til eksamen heri.

Det er mig en gåde, at angsten for en mindre god karakter i den grad kan få voksne mennesker til at gå i spåner, især da pædagogikken har udviklet sig så meget og så fint, som den har, og alle fra forældre til den sidstankomne lærer er interesseret i at gøre skolen til et godt sted at være for alle børn.

Man har i mange år været så optaget af at skjule elevernes svage sider, så vi i dag lidt bittert må konstatere, at det er gået ud over de elever, der har specielle evner, for de er blevet holdt nede i forsøgene på at gøre alle lige trygge.

Det er almindeligt anerkendt, at undervisning bør være motiverende, og det er mit indtryk, at lærerne lægger særlig vægt på denne del af deres planlægning. Helt fint! Det er en ærressag for den enkelte lærer at få trukket de bedste sider frem hos eleverne, men når spørgsmålet om motivering af eleverne bliver totalt styrende for, hvad der undervises i, og hvad der så ikke bliver formidlet, må vi reagere.

Børn har en naturlig trang og vilje til viden, og det må vi ikke underkende. Vi er da vist også enige om, at skolen skal give dem mulighed for at få det, jeg vil kalde elementær og grundlæggende viden inden for de forskellige fagområder. Det sker, så vidt jeg kan se, bedst ved ud fra centralt fastlagte læseplaner at bibringe dem kundskaber op gennem hele skoleforløbet med afsluttende eksamen som et synligt og letforståeligt bevis.

Vi skal vedkende os, at det at stille faglige krav til børn er det samme som at vise dem omsorg, og derfor skal de faglige krav afstemmes efter elevens alder og modenhed. Det bør man fokusere langt mere på, end hvorvidt eleverne nu også trives optimalt.